

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ.
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَنْ عَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا.

EN BÜYÜK BOZGUNCULUK, DİNİN MUAZZEZ DEĞERLERİNİ İSTİSMAR ETMEKTİR.

Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s.), kendisine ilk vahiy geldiğinde o yüce emanetin sorumluluğu karşısında endişelenmişti. Hemen evine dönerek başından geçenleri, müminlerin annesi Hz. Hatice'ye anlatmıştı. Bunun üzerine Hatice Validemiz, şöyle demişti Resûl-i Ekrem Efendimize: “Korkma, endişelenme! Allah, seni asla mahcup etmez. Çünkü sen, akrabalarından ilgilenirsin. Yetim ve kimsesizleri gözetirsin. Fakir ve ihtiyaç sahibinin yardımına koşarsın. Misafire ikramda bulunur, komşuna iyi davranırsın. Mazluma ve mağdura kol kanat gerersin. Hakkı savunur, doğrunun yanında yer alırsın.”¹

Kardeşlerim!

Aslında Hz. Hatice Validemiz, bu ifadeleriyle hayatında bu erdem ve faziletlere sahip olanları Allah'ın mahcup etmeyeceğini müjdeliyordu. Nitekim tarih boyunca bu değerleri ayakta tutanları Rabbimiz, mahcup, mağdur ve mahrum etmemiştir. Tıpkı 15 Temmuz'da milletimizi mahcup etmediği gibi.

Zira Yüce Allah, zalime karşı mazlumun yanında duranları mahcup etmez. Zira Yüce Allah, fakire, yoksula, ihtiyaç sahibine el uzatanları mağdur etmez. Zira Yüce Allah, garibe, yetime, kimsesize gönlünü açanları mahrum bırakmaz. Ve bu millet, ırk, dil, din, coğrafya ayrımı gözetmeksizin kendisine sığınanlara her daim gönül kapılarını açmış, onlara sığınak olmuştur. Ve bu millet yetimi, garibi, kimsesizi gözetmiştir. Ve bu millet zalime karşı mazlumun yanında durmuştur. Ve bu millet her şart ve durumda hakkı savunmuş, medeniyetler kurmuş, dünyanın dört bir yanına medeniyetler taşımıştır.

Kardeşlerim!

Bizler inanıyoruz ki; Yüce Rabbimiz, milletimizi mahzun etmeyecektir. Zira bu millet, geçmişten günümüze, imanını, vatanını, istikbal ve istiklalini en muazzez varlığı bilmiştir. Bu değerlerine namahrem ellerin değmesine izin vermemiştir. İstiklal Şairimizin, “Âsım'ın nesli diyordum ya, nesilmiş gerçek. İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmeyecek.” dizelerinde dile getirdiği gibi milletimiz, toprağını, haysiyetini, izzet ve şerefini çiğnetmemiştir. İradesini, aklını ve ruhunu başkalarına teslim etmemiştir.

Aziz Kardeşlerim!

Cenab-ı Hak, hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede şöyle buyurmuştur: “Onlara ‘yeryüzünde

fesat çıkarmayın, bozgunculuk yapmayın’ denildiğinde, ‘biz ıslah edicileriz!’ derler. İyi biliniz ki, onlar bozguncu ve ifsat edicilerin ta kendileridir. Fakat onlar, ne yaptıklarının farkında değillerdir.”²

Aziz Kardeşlerim!

Ayet-i kerimede de buyrulduğu gibi tarih boyunca yeryüzünde en büyük bozgunculuk ıslah adı altında yapılmıştır. En büyük bozgunculuk din kisvesine bürünerek millete kötülük yapmaktır. En büyük bozgunculuk dinin muazzez değerlerini istismar ederek insanları aldatmaktır. Nitekim Sevgili Peygamberimiz, hutbemizin başında okuduğum hadis-i şerifte “Bizi aldatan bizden değildir”³ buyurmuştur.

Kardeşlerim!

Milletimizin 15 Temmuz gecesindeki onurlu duruşu, şüphesiz nesiller boyu şükran ve minnetle anılacaktır. Millet varlığına kast edenler ise elbette hüsrana uğrayacaklardır. Ancak başımızdan geçen bu büyük badireden elbette millet olarak çıkaracağımız büyük dersler vardır. Bu aziz millete bu kötülüğü reva görenleri unutmamalıyız. Yüce dinimizi, sahih kaynaklardan doğru bir şekilde öğrenmeliyiz. Kalbimizi, gönlümüzü, ruhumuzu, aklımızı, fikrimizi, irademizi başkalarına teslim etmemeliyiz. Bizi Allah'a kulluk yerine kendine kul ve köle olmaya davet edenlere zerre kadar itibar etmemeliyiz. Birlik ve beraberliğimizi, huzur ve kardeşliğimizi korumalıyız. Birbirimizin varlığını kendi varlığımız, hukukunu kendi hukukumuz saymalıyız. Farklılıklarımızı ayrılık-gayrılık nedeni değil, zenginlik ve rahmet vesilesi görmeliyiz. Fitne ve fesada, hile ve tuzağa karşı feraset ve basiretle davranmalıyız. Yarınlarımızın, bugünlerimizden çok daha güzel olacağına dair inancımızı sürdürmeliyiz. Unutmayalım ki; bizi diri tutan, inancımız ve ümidimizdir.

Kardeşlerim!

Gelin hep birlikte Rabbimize şöyle yalvaralım:

Ya Rabbi! Sana inandık, sana güvendik, sana tevekkül ettik. Bizleri sensiz, sahipsiz, inayetsiz bırakma! Bize lütfettiğin hidayetten sonra kalplerimizi saptırma! Bizi sırât-ı müstakiminden ayırma!

Rabbimiz! Bize rahmetinle muamele eyle! Her türlü inkârcı ve münafığa karşı bize yardım et! Bizleri onlar karşısında küçük düşürme!

Allah'ım! Bozguncu ve fesatçılara karşı bizi her daim muzaffer eyle! Bizleri her türlü fitne ve fesattan, ikiyüzlülükten, kötü ahlaktan muhafaza eyle!⁴ Bizlere basiret ve feraset ihsan eyle!

Ya Rabbi! Asırlardır İslam'ın sancaktarlığını yapan, senin adının gök kubbede yankılanması için çabalayan bu aziz milleti sen mahcup etme!

¹ Buhârî, Bed'ü'l-vahy, 1; Tefsîr, (Alak) 1.

² Bakara, 2/11-12.

³ Müslim, İman, 164.

⁴ Ebû Dâvûd, Vitr, 32.